Keld Dahlmanns prædiken 2. søndag i fasten

Taler
Keld Dahlmann
Præst og generalsekretær

Dato
21. februar 2016

Sted
Aarhus Valgmenighed

Omstændigheder
Prædikentekst
Markusevangeliet kapitel 9, vers 14-29

Åndskampen – om et liv i bøn

INTRO

Har du været på trekking eller vandretur i bjergområde? Så ved du at de fleste ture har en lettere og en mere krævende del. En vandretur kan pludselig blive en klatretur på en del af strækningen. Sara og jeg vandrede med vores børn i Scotland for et par år siden og jeg kan huske ret præcist hvornår turen gik fra sjov til hård…

NED FRA BJERGET…

Den beretning vi hører i dag finder vi også i Lukas og Matthæusevangeliet. Alle 3 steder er baggrunden at Jesus har været på trekking i bjergene – muligvis på Hermon bjerget – i golanhøjderne – med 3 af sine disciple: Peter, Jakob og Johannes. Her har de oplevet at Jesus pludselig viste sig i sin guddommelighed – Jesus fremstod i et lyshav…så lød det: det er min elskede søn – hør ham!

Jesus og vennerne kommer ned fra bjerget igen…

14 Da de kom ned til disciplene, så de en stor skare omkring dem og nogle skriftkloge, som diskuterede med dem. 15 Hele skaren blev grebet af ærefrygt, straks de fik øje på Jesus, og løb hen for at hilse på ham. 16 Han spurgte dem: »Hvad er det, I diskuterer med dem?« 17 Og en fra skaren svarede ham: »Mester,
jeg har bragt min søn til dig; han er besat af en ånd, som gør ham stum. 18 Hvor som helst den overvælder ham, kaster den ham til jorden, og han fråder og skærer

tænder og bliver helt stiv. Jeg sagde til dine disciple, at de skulle drive den ud, men det kunne de ikke.« 19 Da udbrød Jesus: »Du vantro slægt, hvor længe skal jeg være hos jer, hvor længe skal jeg holde jer ud? Kom herhen med ham!«
20 Så bragte de ham hen til Jesus. Men da ånden så ham, rev og sled den straks i drengen, så han faldt om på jorden og lå og frådede og vred sig. 21 Jesus spurgte hans far: »Hvor længe har han haft det sådan?« Han svarede: »Fra han var barn.
22 Og den har mange gange kastet ham både i ild og vand for at gøre det af med ham. Men hvis du kan gøre noget, så forbarm dig over os og hjælp os.« 23 Jesus sagde til ham: »Hvis du kan! Alt er muligt for den, der tror.« 24 Straks råbte drengens far: »Jeg tror, hjælp min vantro!«
25 Da Jesus så, at en skare stimlede sammen, truede han ad den urene ånd og sagde til den: »Du stumme og døve ånd, jeg befaler dig: Far ud af ham, og far aldrig mere ind i ham!« 26 Da skreg den og rev og sled i ham og fór ud; og han blev
som død, så alle sagde: »Han er død.« 27 Men Jesus tog hans hånd og fik ham til at rejse sig op.
28 Da Jesus var kommet inden døre og var alene med sine disciple, spurgte de ham: »Hvorfor kunne vi ikke drive den ud?« 29 Han svarede dem: »Den slags kan
kun drives ud ved bøn.«

Hvis vi ikke har opdaget at fasten er begyndt så vil vi opdage det i dag. Vi har indledt tiden – 40 dage – indtil påskefejringen. Fra nu af går turen mod Jerusalem. Mod Golgatha. Mod korset. Søndag efter søndag vil vi høre nogle meget udfordrende ord af Jesus. Det kan gå helt galt i dag. Jeg vil ikke love at du går opmuntret hjem fra gudstjeneste i dag. Måske går du primært udfordret hjem. I dag hører vi Jesus sige til os: hvor længe skal jeg være hos jer? holde jer ud? Hold da op Jesus.....

Hvorfor taler Jesus pludselig så anderledes – næsten aggressivt? Jesus er nu nået til anden del af rejsen. Indtil nu har det været relativt ufarligt at følges med ham. Men nu går turen mod Jesusalem. Mod døden på et kors. Vi er det sted i Markus' beretning hvor Jesus har sagt til sine disciple: *»Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. 35 For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det.* [1]

Hvis nogen havde troet at Jesus blot var tidens hotteste talkshow, eller det var en skovtur de var på, så gjorde Jesus det meget tydeligt: nu begynder anden del af rejsen – og modstanden – åndskampen vil tage til som vi nærmer os påsken i Jerusalem. Og det vil også ramme Jer – mine disciple. Disciplene havde jo allerede drevet dæmoner ud og helbredt de syge i Jesu navn. Hvorfor kunne de ikke klare
den her situation, men står som tabere foran hele skaren...

Lad os tage fat på tre udfordringer som denne beretning stiller os overfor:

HAR VI ET REALISTISK VERDENSBILLEDE?

C. S. Lewis, forfatteren til Narnia, sagde det på denne måde: *"Enemy-occupied territory is what the world is".* Vi lever i en verden som er skabt af Gud, et fantastisk skaberværk, med skønhed og muligheder. Men denne verden er besat af den onde, der er en heks i Narnia som har ramt alt med sin kulde. Eller med Tolkien: En Sauron der vil tage magten i Midgård. Jesus er kommet for at befri verden og bringe den tilbage under Guds herredømme. Der foregår en kamp mellem godt og ondt. Men vi er ikke DUALISTER – verden er ikke en kamplads mellem godt og ondt som lige stærke kræfter. Guds kærlighed er stærkere end alt andet, og står på vores side i kampen mod den onde. Ved Jesu korsdød og opstandelsen sejrede Gud over synd, død og ondskab. Guds rige brød igennem. Men den "nuværende tidsalder" er her endnu. Derfor hærger den onde stadig efter Jesu sejr. Dæmonuddrivelser fylder langt mere i NT end det gør i vores hverdag. Jeg har selv kun været med til at sætte mennesker fri af dæmoniske magter 5-6 gange. Det er en helt autentisk del af et kristent verdensbillede at der findes dæmoner og de kan binde mennesker. Alligevel tror jeg at i vores del af verden virker den onde mere på andre måder. Et godt forslag på hvordan han ødelægger livet hos os, ser vi udstillet
i de destruktive mønstre der spreder sig som en virus søndag efter søndag i DR's serie "bedrag".

HAR VI ET REALISTISK SELVBILLEDE?

Jesus elsker dig. Den Jesus vi møder i NT elsker mennesker – han elsker dig. Men der er noget ved dig og mig han ikke kan holde ud. Det er alt det i vore liv som ikke er af tro, håb og kærlighed. Det destruktive, det som skiller os fra ham og hans kærlighed. Vantro. Og når vi tør at blive ved det Jesus ikke kan holde ud

i vores liv...så kan komme i kontakt med at vi heller ikke selv kan holde det ud. At Jesus står på min side – imod al det i mit liv som hører denne verdens tidsalder til – det gamle menneske til. Vi bliver alle ramt af tvivl? Tvivl er ikke farlig for troen, hvis vi kommer til Jesus med den. Tvivl er kun farlig for Troen, når jeg lader den isolere mig. Jeg bærer med mig i livet en modstand mod Guds rige – netop den modstand skal jeg komme til Jesus med. Han kan heller ikke holde den ud og han er den eneste der kan gøre noget ved en.

Her kommer den desperate far ind i billedet, han har næsten givet op efter at hverken disciplene eller de skriftkloge kunne hjælpe ham. Han siger næsten opgivende til Jesus: "hvis du kan gøre noget?" Igen svarer Jesus meget konfronterende: "Hvis du kan? Tror du på mig, så er alt muligt!" Og da råber den desperate far: jeg tror – hjælp min vantro! Den mest usle og tvivlende bøn vi finder i evangelierne – og på den lille bøn handler Jesus, udriver dæmonen og helbreder drengen.

Her møder vi en mand som bliver svigtet af disciple men hjulpet af Jesus. En sidepointe til dig som er skuffet over kirken, skuffet over disciple af Jesus, som ikke kunne hjælpe dig eller svigtede dig. Jesus opgiver dig aldrig: du kan bede til ham, søge hjælp hos ham, selvom at du er skuffet over kirken. Der er et særligt evangelium til dig idag.

ER VI FORBEREDT TIL ÅNDSKAMP?

Disciplene er rystede. De kunne ikke drive den urene ånd ud. En tilfældig mand i skaren beder så desparat, at Jesus gør det, disciplene ikke kunne. De spørger Jesus: Hvorfor kunne vi ikke drive den ud? Hvorfor tabte vi kampen? Her svarer Jesus meget enkelt: I kan kun vinde i åndskampen ved at leve et liv i bøn. Måske refererer Jesus her til at han netop selv har været i bjergene for at bede og være
sammen med faderen. En praksis Jesus havde, der fortælles om mange gange i NT.

I dag har vi døbt to herlige børn. Gud har oprettet en pagt med dem. De har fået det enorme privilegium at kalde Gud Far – og at de kan bede til ham. At være Guds barn er at kunne bede. Når vi beder forbindes vi med Ham, der har al magt i himmel og jord. Vi aner ikke hvad livet byder os, men vi kan i vores egen afmagt bede: Fri os fra det onde!

Amen

1. Markusevangeliet kapitel 9, vers 14-29

Kilde
Manuskript tilsendt af taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
2. søndag i fasten, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/keld-dahlmanns-praediken-2-sondag-i-fasten